

 Husk mig[▼ Indhold](#)

Derfor spidder jeg isbjørn i Paris

[Klimadebat.dk](#) > [Artikler](#) > [Klimavinklen](#) > [Jens Galschiøt: Derfor spidder jeg isbjørn i Paris](#)

[Kommentarer](#) ▼

Af Jens Galschiøt

I forbindelse med COP21 i Paris opstiller jeg skulpturen Unbearable. Den forestiller en kobberisbjørn i fuld størrelse, der bliver spiddet på en kæmpe graf over menneskets CO₂-udledning. Jeg mener, det er helt nødvendigt at ruske op i vores og verdens ledes opfattelse af, hvilken situation vi står i. Projektet er således et skulpturelt opråb om, hvor skidt det i virkeligheden står til med klimaet.

Politikere og NGO'er luller os i søvn med drømmebilleder og ønsketænkning

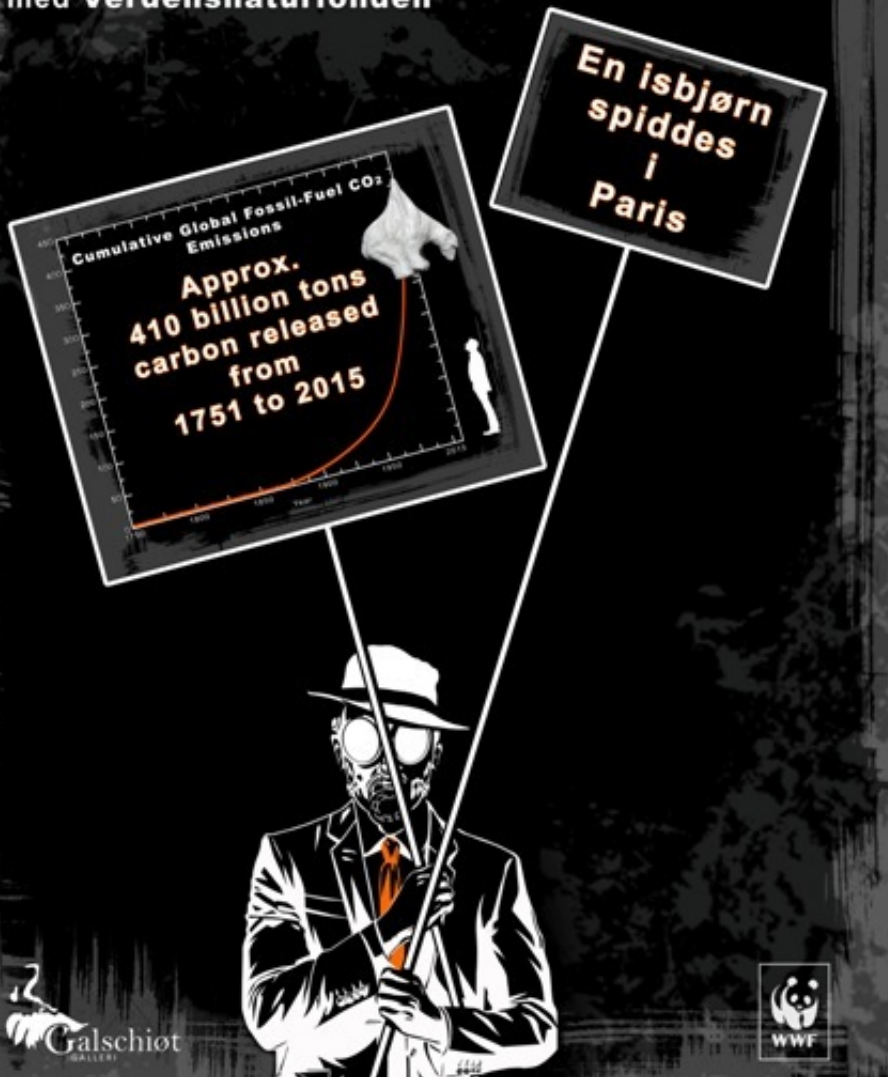
Problemet er, at vores politikere og miljøorganisationer ofte ikke fortæller, hvor slemt det rent faktisk står til, fordi de har brug for vælgernes og medlemmernes støtte og for at forsvare deres løsningsmodeller –selvom de overhovedet ikke står mål med problemernes omfang. Vælgerne vil have løsninger, der ikke berører deres hverdag og velfærd for meget, og så nytter det ikke noget for politikerne at sige, at vi skal til at ændre vores livsstil markant, at vi skal begrænse vores flyrejser, betale mere for benzin, spise mindre kød osv. osv.

*Jens Galschiøt,
kunstner*

UNBEARABLE

En kunsthinstallation om de globale klimaforandringer af **Jens Galschiot** i samarbejde med **Verdensnaturfonden**

I stedet får vi serveret historier om de grønne initiativer og vindmølleenergi, om biler der kører længere på literen og om elsparepærer og affaldssortering, og når vi en sjælden gang imellem udleder det samme eller ligefrem mindre CO2 end året før, jubler alle. Men der skal bare meget, meget mere til! Samtidig underdriver FN's klimapanel deres tal af frygt for klimaskeptikerne.

Jeg hørte en professor analysere, hvorfor vi ikke ser større protester imod den måde, vi håndterer klimakatastrofen på. Han mener, vi er inde i en ond cirkel, hvor man hører politikere og medier snakke om de fremskridt, der sker, og kun sjældent bliver konfronteret med, at de selvforstærkende

klimaforandringer faktisk kan kollapse verdenssamfundet, som vi kender det. Befolkningen kan simpelthen ikke forstille sig, at politikerne og verdens ledere overhoved ikke har styr på det. Og så kan de jo igen stemme på dem, der siger, at bare vi forbruger lidt grønt, går det nok, samtidig med at vi stort set forsætter vores gamle forbrugsmønster.

Det er her, jeg kommer ind med mine kunstneriske manifestationer, som jeg bruger til at iscenesætte eller visualisere et andet billede af verdens tilstand.

Skulpturen Unbearable og topmødet i Paris

Unbearable-skulpturen skal udstilles på COP 21 i Paris. Skulpturen iscenesætter vores påvirkning af klimaet, og den skal være et symbol på de problemer, vi står over for, og vores ansvar for at sikre vores børns fremtid.

Den virkelighedstro kobberisbjørn hænger for enden af en 20 meter lang stålgraf, der viser ophobningen af CO2 i atmosfæren. Grafen starter ved Jesu fødsel år 0 og fortsætter langs

jorden 17 meter indtil den omkring år 1850 begynder at stige eksplosivt som følge af verdens begyndende forbrug af kul og olie som energikilde. Grafen ender i år 2015, hvor den spidder isbjørnen i 5 meters højde.

Grafen illustrerer, at indholdet af CO₂ i atmosfæren har været konstant de sidste 2000 år. Der har været en næsten perfekt balance imellem den udledning, som afbrænding af træ som energikilde giver til atmosfæren, og den mængde, som opdyrkningen af nyt træ tager ud af atmosfæren. Men med menneskets afbrænding af fossile brændsler de sidste 150 år har dette ændret sig fuldstændigt.

Jeg var selv ret overrasket, da jeg skulle opdatere kurven for år 2007-2015. Det viste sig nemlig, at vi i den korte 8-årige periode har udledt over en femtedel af menneskehedens samlede CO₂-udledning – og det selvom verdensøkonomien har været inde i en stor krise.

Skulpturinstallationen opstilles i samarbejde med Verdensnaturfonden WWF som p.t. arbejder på at få tilladelse til at stille den op foran selve COP21-konferencen.

Kunstens rolle i klimadebatten

Jeg ser kunst som en måde at anskue verden på, og jeg mener, den er en vigtig del af den samfundskritiske debat, herunder klimadebatten. Jeg bruger kunsten til at sætte nogle meget komplekse problemstillinger i perspektiv på en let forståelig måde. En skulpturinstallation som Unbearable iscenesætter et samfundsmæssigt dilemma og åbner for spørgsmål og refleksioner over, i hvilken retning vores samfund bevæger sig – i dette tilfælde, om vi virkelig kan tillade os at påvirke naturens klimabalance så meget, når alt tyder på, at menneskeheden kommer til at lide under konsekvenserne i generationer.

Kunsten er nødvendig i debatten, fordi den i bogstaveligste forstand kan sætte tingene på en spids og illustrere problematikken, uden at det udvikler sig til en videnskabelig faktadiskussion. Kunsten stiller spørgsmålene, men kunstens rolle er ikke at besvare de spørgsmål, den stiller. Det er det op til verdens ledere og klimaeksperterne at finde ud af – heldigvis.

Dermed åbner kunsten for en debat, der tager udgangspunkt i civilisationsmæssige og etiske diskussioner om, hvordan verden udvikler sig – og det er en god vinkel. Eksempelvis fortaber klimadebatten sig alt for ofte i talkværneri, som ingen kan gennemskue.

Jeg er meget bevidst om, at kritikere og klimaskeptikere slår ned på selv de mindste fejl, så jeg bruger selvfølgelig alment anerkendte tal til klimagrafen. Jeg har valgt isbjørnen som et symbol, både fordi den er "nuttet" og lidt absurd, som den hænger der, og selvfølgelig fordi den bor på den smeltende is omkring Nordpolen. Men når folk påstår, at isbjørnebestanden er i fremgang, er det simple svar, at det her er kunst, ikke videnskab, og i virkeligheden ikke handler om isbjørne – og så kan vi igen snakke om det store klimabillede.

Medierne

I dagens globaliserede og mediedominerede verden er kunsten kun blevet vigtigere som formidlingsværktøj. Et kunstværk kan sige mere end tusind ord, og medierne bruger kunsten som en nem og visuel måde at fortælle en interessant historie. Jeg håber, at Unbearable-skulpturen kan indprente et billede i underbevidsthed på dem, der ser den, og næste gang, de hører ordet "klimaforandringer", dukker der måske et billede frem fra hukommelsen af en isbjørn, der er spiddet på en 5 meter høj klimagraf.

Af samme grund medbringer jeg et optog af andre klimarelevante skulpturer, som kan stå rundt omkring i Paris, og som også kommer med i de store demonstrationer og manifestationer for en mere ambitiøs klimapolitik. Også her er mine erfaringer, at medierne bruger de æstetisk smukke skulpturer som blikfang i de billedligt ret uinteressante demonstrationer, hvorved de skulpturelle budskaber og spørgsmål viderebringes.

Kan kunsten påvirke verden, dens ledere og klimadebatten?

Det er svært at måle, i hvor høj grad kunsten påvirker dem, der ser den. Men tag eksempelvis "svinehund"-happeningen, som jeg lavede i 1993. Her stillede jeg 20 tonstunge svinehundskulpturer op i Europas hovedstad for at advare mod vores indre "svinehunde", dvs. manglende medfølelse over for andre, fremmedhad og racisme. Hovedbudskabet var, at "det ikke er de fremmede, men vores reaktion på de fremmede, der er en trussel imod vores civilisation".

Selvom jeg ikke fandt på selve "svinehund"-begrebet, er min visualisering af begrebet blevet brugt som symbol i debatten. Man kan altså sige, at skulpturen var med til at sætte ord og måske især billede på en kompliceret problematik, hvilket jeg ser som et skridt på vejen til at forstå og måske løse den. Jeg kan se, at mange af de samfundskritiske skulpturer, jeg har lavet, ofte bliver vist i alverdens medier, med den dertilhørende historie.

På samme måde håber jeg, at Unbearable vil skabe et billede i folks hoveder. Et slags fikspunkt, som man kan vende tilbage til, når vi begynder at snakke om at reducere klimamålene, eller at benzinen er urimeligt dyr.

UN Climate Summit

December 2015

COP21

Paris

Anbefal Del 109 Tweet 1 G+ 0

1. oktober 2015, 17:43

13 kommentar(er) · 293 fremvisninger

Kommentarer

Kosmos 1. oktober 2015, 19:00

Jeg er meget bevidst om, at kritikere og klimaskeptikere slår ned på selv de mindste fejl, så jeg bruger selvfølgelig alment anerkendte tal til klimagrafen

- interessant. Jeg forstår nu ikke betydningen af den lodrette skala: For 1850 viser den 10-15 (Million Tons?); for 2015 viser den omkring 420 (Million Tons?), svarende til 30-40 gange øget 'ophobning', som du kalder det. Såvidt jeg husker, er det generelt accepteret, at den atmosfæriske CO₂-koncentration var 280 PPM i den præindustrielle tid, mens den i 2015 er omkring 405 PPM.

Kan du ikke forklare nærmere, hvorledes din lodrette akse er 'kalibreret'!?

Jørgen Petersen 1. oktober 2015, 19:29

Jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvad du har fået i honorar for at lave den? Ikke fordi at jeg forventer et svar. Jeg siger blot, at en pengestærk organisation har mange muligheder for at påvirke holdningen i den brede befolkning.

Blitzkrieg 1. oktober 2015, 23:27

Kæmpe SELVMÅL, Jørgen Petersen!

Skulpturen er finansieret med crowdfunding/Kickstarter. Af helt almindelige idealistiske danskere. Prøv at google det.

Og Galschiøt kritiserer jo sjovt nok selv i artiklen de vattede miljøbevægelser/organisationer. Så lidt mærkeligt, hvis han var i lommen på dem?

Du burde faktisk komme med en undskyldning.

Jens Galschiøt 2. oktober 2015, 11:21

@ Kosmos.

Tak for spørgsmålet.

Det er helt korrekt at der siden præindustriell tid har været CO₂ i atmosfæren. Formålet med Unbearable-grafen er (udover det rent æstetiske) at vise menneskets påvirkning af CO₂-udviklingen i atmosfæren.

Derfor bruger vi tal for den *ekstra* CO₂ der er tilført atmosfæren i perioden, og som forrykker atmosfærens CO₂-balance gennem tusindvis af år - og øger drivhuseffekten. Med andre ord starter den ved 0 og stiger med ophobning af CO₂ i perioden.

Dataen og yderligere beskrivelse kan du finde her Carbon Dioxide Information Analysis Center

-
[Global CO₂ Emissions from Fossil-Fuel Burning, Cement Manufacture, and Gas Flaring.](http://cdiac.ornl.gov/ftp/ndp030/global.1751_2011.ems)
http://cdiac.ornl.gov/ftp/ndp030/global.1751_2011.ems

PS. Der er desværre tale om milliarder tons CO₂ ikke millioner!

John Niclasen 2. oktober 2015, 16:20

Jens Galschiøt skrev:

PS. Der er desværre tale om milliarder tons CO₂ ikke millioner!

Der er faktisk slet ikke tale om CO₂, men om kulstof (carbon på engelsk), hvilket er noget ganske andet end CO₂. Du kan se forklaringen i den datafil, du henviser til, hvor du også finder omregningsfaktoren på 3.667 mellem de to begreber.

Jens Galschiøt, har du i det hele taget en fornemmelse for, om denne mængde, som er udledt over mere end 250 år, er meget eller lidt, f.eks. i forhold til mængden af CO₂ i atmosfæren? Eller i forhold til den totale mængde kulstof, der er til stede på Jorden til at skabe liv af? Prøv f.eks. at sammenligne med massen af kalksten på Jorden, kalksten som er dannet af calcium, kuldioxid og ilt af levende organismer.

Hvad er i det hele taget din motivation for denne udstilling? Da jeg læste overskriften "Derfor spidder jeg isbjørn i Paris" fik jeg den tanke, at du havde opstillet en grill og ville lade publikum smage isbjørn, men det er da vist noget helt andet, du er ude i!?

Jørgen Petersen 2. oktober 2015, 17:10

@ Blitzkrieg

At sige, at en pengestærk organisation (eller gruppe mennesker for den sags skyld) har mange muligheder for at påvirke holdningen i den brede befolkning, såfremt at man er villige til at bruge disse penge, er da ikke et selvmål. Det er da heller ikke noget, som jeg vil undskylde. Eller behøver at undskylde. Hvorfor skulle jeg også det? Skulle det være nødvendigt, vil jeg derimod gerne sige det igen.

I øvrigt stod de mig hurtigt klart, at det er nødvendigt med en sponser, for at lave en skulptur som ovenstående. Hvem der er sponsor, er for mig at se meget underordnet. Nu fik vi så sponsoren på plads, og der er da helt OK.

Jørgen Petersen 2. oktober 2015, 17:23
@ Jens Galschiøt

Jeg synes, at din skulptur og dit indlæg falder til jorden i kraft af, at du bruger et billede af en mand med en gasmaske. Du er sikkert ikke klar over det, men denne klode er faktisk blevet væsentlig grønnere og væsentlig mere frodig i de sidste mange år.

Det skyldes dels, at CO₂ er et plantenæringsstof, som har fået planter til at vokse bedre i takt med at atmosfærens indhold af CO₂ er steget. At planter vokser bedre nu end tidligere skyldes også, at det er blevet varmere, og at vi har fået mere nedbør. Disse 3 forhold har tilsammen medført en ganske betydelig stigning i den globale plantevækst inden for de 50, 100 eller 200 år.

At bruge et billede af en mand med en gasmaske, er i denne sammenhæng helt misvisende.

Mikael Obelitz 2. oktober 2015, 22:02

@ Jørgen Petersen, ved du, hvad kunst er? Jeg forstår ihvertfald godt symbolikken i budskabet, det er meget kreativt tænkt.

For at forstå denne kunst skal du følge med i klimaforskningen. Den er ikke for dem, der drømmer om grønne planeter, vinmarker på Grønland osv. :-)

Jørgen Petersen 3. oktober 2015, 10:22
@ Mikael Obelitz

Ved at bruge en symbolik som den brugte afslører Jens Galschiøt hermed sin uvidenhed. Det er han selvfølgelig velkommen til. Ovenstående står bare i åbenlys kontrast til hvad vi objektivt kan konstatere. Og det er, at den udviklings som vi har været igennem i de seneste mange år har været særdeles positiv.

Hvem har ikke haft gavn af den temperaturstigning, som der er sket i de sidste 50, 100 eller 200 år? Er det tilsvarende ikke også en klar fordel, at det samlede ørkenareal på denne klode er blevet betydeligt formindsket som følge af øget nedbør. Tilsvarende viser satellit-billede, at der er sket en betydelige udvidelse af biosfæren i de seneste årtier. Med andre ord så har satellit-billeder leveret et uomgængeligt bevis på, at jorden er blevet grønnere og grønnere i de seneste årtier. Kigger vi på fortiden frem til dags dato, så er det således slet ingen tvivl om, at det er en meget positiv udvikling, som vi har været igennem. Det gode budskab kommer bare ikke rigtigt frem.

Jørgen Petersen 3. oktober 2015, 15:03

Er man lidt frisk på den, så kan man omdøbe Jens Galschiøts skulptur til SUCCES SKULPTUREN.

Stigningen i udledningen af kulstof/CO₂, som skulpturen viser, dækker grundlæggende over, at brugen af de fossile brændstoffer er blevet brugt til fattigdomsbekæmpelse. I de sidste 50 år eller mere har vi således oplevet en velstandsstigning uden sidestykke. En velstandsstigning som vi ikke har set tilsvarende i hvor mange tusindårige historie. Det kan vi roligt glæde os over. Tilsvarende kan vi også godt glæde os over, at jorden i samme periode er blevet væsentligt grønnere og tilsvarende mere frodig. Ligegyldigt hvordan man end vender og drejer det, så har brugen af fossile brændstoffer været en kæmpe succes for hele menneskeheden.

I det spil spiller et par isbjørne fra og til ingen rolle. I øvrigt så skriver Jens Galschiøt jo selv, at der er folk, som påstår, at isbjørne bestanden er i fremgang. At isbjørne bestanden er i fremgang, har jeg også hørt fra anden side. Angiveligt skulle det hænge sammen med, at man

indstillede jagten på isbjørne for en hel del år siden.

Jeg kan derfor kun sige tillykke med SUCCES SKULPTUREN.

Jens_T 3. oktober 2015, 17:21

Det er et spændende kunstværk. Men klimakunst risikerer meget let at blive for simpel og opdragende til at være spændende sådan rent æstetisk...

Al god kunst er politisk. Al politisk kunst er dårlig. Eller hvad?

Mikael Obelitz 3. oktober 2015, 19:11

<https://www.facebook.com/inverse/photos/a.837396152975500.1073741828.820406651341117/868491086532673/?type=3>

Der er meget spændende politisk kunst, som gør, at budskaberne er enklere at forstå for dem, der ikke har tid eller lyst til at sætte sig ind i problematikken...

Jørgen Petersen 4. oktober 2015, 14:01

@ Mikael Obelitz

Man kan altså ikke forstå klimaproblematikken blot ved at kigge på en enkelt skulptur eller en enkelt graf. Hvis man tror det, er man et let offer for propaganda og misinformation. Det er måske her, at du går i vandet.

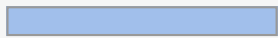

Som anført tidligere, så har brugen af fossile brændstoffer været en kæmpe succes for hele menneskeheden. Det ikke kun i relation til værdiskabelsen, men også i relation til de klimaændringer, som vi har haft i de sidste 50 eller 100 år. Disse klimaændringer har da helt tydeligt været i positiv retning, når man laver en samlet betragtning.

Deltag aktivt i debatten om artiklen **Derfor spidder jeg isbjørn i Paris:**

 Husk mig

Vurderinger

Du skal være logget ind for at vurdere artiklen 'Jens Galschiøt: Derfor spidder jeg isbjørn i Paris'.

Meget godt		50% [3 Stemmer]
Godt		17% [1 Stemme]
Middel		17% [1 Stemme]
Dårligt		0% [Ingen stemmer]
Meget dårligt		17% [1 Stemme]

Lignende indhold

Artikler

[Inge-Merete Hougaard: Succes i Paris kræver et lykkeligt Lima](#)

[Til forsiden](#)

Debat

[Debatforum](#)

[Hjælp/retningslinjer](#)

[Brugere \(1715\)](#)

Viden

[Nyheder \(1223\)](#)

[Artikler \(599\)](#)

[Bøger \(111\)](#)

[Videoer \(103\)](#)

Klummer

[Klimavinklen](#)

[Sebastian Mernild](#)

[Rasmus Vincentz](#)

Aktuelle grafer

[Globale temperaturer](#)

[Danske temperaturer](#)

[Global vandstand](#)

[CO2-koncentration](#)

[CO2-udledning](#)

Andet

[Links \(178\)](#)

[Klimaordførerne](#)

[Leksikon](#)

[Afstemninger](#)

[Kommentarer \(968\)](#)

Info

[Om Klimadebat.dk](#)

Gæster online: 17

Brugere online: 1

44867 indlæg

2281 emner

Afstemning

Gøres der nok for at beskytte Danmark mod højere vandstand og kraftigere nedbør?

- Ja
- Nej
- Andet/Ved ikke

Doner

Tak for støtten til driften af
Klimadebat.dk.